

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj: P-591/2022-75

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli-Pola, po sucu toga suda Jeleni Mavrić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice-protutuženice Caterine Bruno iz Medulina, Smrikve 1, OIB: 93281580940, zastupane po punomoćniku Rajku Brankoviću, odvjetniku iz Pule, protiv tuženice-protutužiteljice Kristine Džin iz Pule, Rakovčeva 17, OIB: 82412641600, zastupane po punomoćniku Ivanu Milanoviću, odvjetniku iz Umaga, radi predaje u posjed nekretnine i utvrđenja prava vlasništva, nakon glavne rasprave zaključene 31. kolovoza 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice, tuženice i punomoćnika tuženice, 30. rujna 2026. objavio i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice-protutuženice koji glasi:

" Nalaže se tuženiku da ukloni zid sa željeznom ogradom dužine 41 m koji se nalazi zapadno od međe nekretnine k.č.br. 904/2 na nekretninama k.č.br. 904/1 i k.č.br.905, sve k.o. Medulin, te zid dužine 27 m koji se nalazi južno od međe nekretnina k.č.br. 253/zgr i k.č.br. 904/2 na nekretnini k.č.br. 904/1 te da preda u posjed tužitelju dio protupravno zauzetih nekretnina k.č.br. 905 i k.č.br.904/1, k.o. Medulin, u površini od 230 m², koje su u vlasništvu tužitelja, u roku od 15 dana."

II. Odbijaju se protutužbeni zahtjevi tuženice-protutužiteljice koji glase:

" „1. Utvrđuje se da je tuženica-protutužiteljica Kristina Džin, iz Medulina, Burle 68A, OIB: 82412641600, sa svojim prednicima pok. Marijom Girardi, r. Lorencin i pok. Vesnom Girardi Jurkić i Mirkom Jurkićem dosjelošću stekla pravo vlasništva istočnog i južnog dijela ograđenih nekretnina označenih kao k.č.br. 904/1 i k.č.br. 905/15, obje k.o. Medulin, u ukupnoj površini od cca. 230 m².

2. Tužiteljica-protutuženica Catarina Bruno iz Medulina, Smrikve 1, OIB: 93281580940 je dužna trpjeti da se izvrši cijepanje k.č.br. 904/1 i k.č.br. 905/15, obje k.o. Medulin, te formiranje zasebne katastarske čestice, na kojoj je tuženica-protutužiteljica Kristina Džin, iz Medulina, Burle 68A, OIB: 82412641600, sa svojim pravnim prednicima u okviru okućnice dodjelom i dosjelošću stekla vlasništvo.

3. Tužiteljica-protutužiteljica Catarina Bruno iz Medulina, Smrikve 1, OIB: 93281580940 je dužna trpjeti na temelju ove presude po njezinoj pravomoćnosti nakon formiranja zasebne katastarske čestice kako je pobliže navedeno pod točkama 1) i 2) ove presude izvrši uknjižba prava vlasništva na ime tuženice-protutuženice Kristine Džin, iz Medulina, Burle 68A, OIB: 82412641600, u cijelosti, a koju će uknjižbu provesti Zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda u Puli. ".

III. Svaka strana snosi svoje troškove parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužbu u ovom predmetu podnio je 30. ožujka 2018. Vincenzo Olivo Aiello, pravni prednik tužiteljice Caterine Bruno, protiv tuženika Mirka Jurkića, tadašnjeg vlasnika nekretnina k.č.br. 253/zgr. i k.č.br. 904/2, k.o. Medulin, navodeći da je on vladnik nekretnina k.č.br. 904/1 i dijela k.č.br. 905, k.o. Medulin, koje graniče s nekretninama tuženika k.č.br. 253/zgr. i k.č.br. 904/2, k.o. Medulin, a koje nekretnine je dobio u vlasništvo temeljem presude Općinskog suda u Puli, poslovni broj: P-507/94. U tom postupku utvrđeno je da je tuženik, odnosno da su njegovi prednici vlasništvo stekli u postupku komasacije. Osim spomenutog parničnog postupka, parnične stranke vodile su i postupak pred Općinskim sudom u Puli, poslovni broj: P-2443/05 i poslovni broj: P-533/13, a u kojim postupcima je ovdje tuženik pokušavao dokazati da je temeljem instituta dosjeloosti stekao pravo vlasništva na dijelu nekretnine tužitelja k.č.br. 904/1, a koja graniči s navedenim njegovim nekretninama. U tim je postupcima nedvojbeno utvrđeno kako „nije udovoljeno uvjetu poštenog posjeda kako bi se steklo pravo vlasništva dosjelošću te je temeljem odredbe čl. 159. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, dalje: ZV) odbijen protutužbeni zahtjev tužiteljice kojim traži utvrđivanje prava vlasništva na dijelu k.č.904/1, k.o. Medulin". Iz ove presude vidljivo je da je tuženiku (prednicima) u postupku komasacije dodijeljena k.č.br. 253/zgr i k.č.br. 904/2, ali ne i dio sporne nekretnine k.č.br. 904/1. Tuženik je sa svojim prednicima bez ikakvog pravnog osnova ušao u posjed tužitelja na način da je ogradni zid pomaknuo izvan gabarita svojih nekretnina po cijeloj južnoj i zapadnoj strani nekretnina k.č.br. 904/2 i 253/zgr, na način da je tužitelju oduzeo posjed nekretnina u njegovom vlasništvu i to dio k.č.br. 905 i k.č.br. 904/1, površine od oko 230 m². Iz navedenih dokaza nedvojbeno proizlazi da je tuženik sa svojim prednicima bez ikakvog pravnog osnova tužitelju oduzeo posjed njegovih nekretnina na način da je uz zapadnu među nekretnine k.č.br. 904/2, k.o. Medulin, podigao zid sa željeznom ogradom dužine 41 m, a južno uz među nekretnine k.č.br. 253/zgr i k.č.br. 904/2 podigao zid dužine 27 m i zauzeo nekretninu tužitelja u širini od oko 3 metra, na koji način mu je oduzeo posjed dijela nekretnine k.č.br 905 i k.č.br. 904/1, površine oko 230 m².

2. U odgovoru na tužbu prvotni tuženik Mirko Jurkić, pravni prednik tuženice Katarine Džin, navodi da je tužitelj tužbom radi prestanka uznemiravanja prava vlasništva 2005. kod Općinskog suda u Puli u postupku poslovni broj: P-2443/2005 zatražio da se prednici tuženika Vesni Girardi Jurkić zabrani prolaz i prijelaz «kako pješke tako i vozilima» po njegovoj nekretnini k.č.br. 904/1 k.o. Medulin, a radi pristupa

na nekretnine k.č.br. 904/2 i k.č.br. 253 zgr. k.o. Medulin. Presudom Općinskog suda u Puli od 20. svibnja 2008. poslovni broj: P-2443/2005 odbijeni su zahtjevi tužitelja da tuženica prestane uznemiravati njegovo vlasništvo (k.č.br. 904/1), protutužbeni zahtjev tuženice da je stekla dosjelošću dio terena k.č.br. 901/1 s vanjske strane njezinog posjeda širine 8-10 metara jer nije udovoljeno uvjetu poštenog posjeda stečenja vlasništva dosjelošću i odbačen je protutužbeni zahtjev tuženice za pravo prolaza preko k.č. 904/1. Presudom i rješenjem Županijskog suda u Puli od 27. veljače 2012. poslovni broj: GŽ-2889/09-2 potvrđeni su odbijajući zahtjevi tužitelja da tuženica prestane uznemiravati njegovo vlasništvo i protutužiteljice da je stekla dosjelošću dio terena k.č.br. 901/1 s vanjske strane njezinog posjeda širine 8-10 metara, ali je glede prolaza predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Presudom Općinskog suda u Puli od 19. prosinca 2013. poslovni broj: P-533/13 prihvaćen je nakon smrti Vesne Girardi Jurkić protutužbeni zahtjev Mirka Jurkića za utvrđenje služnosti prolaza pješke i provoza u širini od 6,00 metara prema preglednoj skici mjerničkog vještaka Adalberta Horvata od 14. lipnja 2006., a koji je prolaz upisan u zemljišnim knjigama. Temeljem iznijetoga ne stoji navod tužitelja da su prednici tuženika pokušali dokazati temeljem instituta dosjelogosti pravo vlasništva unutar ograđenog posjeda tužitelja, već se u protutužbenom zahtjevu na poslovni broj: P-2443/05 radi o dijelu zemljišta tužitelja označen u prilogu protutužbe na skici iz 2001. križnim linijama, a koji je dio nalazio izvan posjeda protutužiteljice i to u širini od 8-10 metara. Navodi da ne stoji navod u tužbi tužitelja da je tuženik sa svojim prednicima "bez ikakvog pravnog osnova ušao u posjed tužitelja na način da je ogradni zid pomakao izvan gabarite svojih nekretnina", a što bi bilo vidljivo iz presude vezane za postupak komasacije i da prednica tuženika (pokojna Marija Girardi) nije bila u poštenom i mirnom posjedu navedenog dijela sporne k.č.br. 904/1, koju je ogradila betonskim temeljnim zidom. Na sudski zapisnik 21. prosinca 2005. Općinskog suda u Puli poslovni broj: P-507/94. umirovljeni geodet Ivo Petretić koji je kao stručnjak u Komisiji za nadjelbu na licu mjesta u Medulinu iskazao da su prednici tuženika pok. Mariji Girardi dodijeljene k.č.br. 905/2, 905/7 i 253 zgr. u prvom navratu. Kako se prednica tuženika 1966. žalila naknadno je u drugom navratu dodana novoformirana parcela 904/2. Kada je građena cesta za Medulinsku rivijeru prednici tuženika je 1969. u svrhu gradnje široke ceste, raskršća i dijela pločnika (k.č.br. 1662/1) oduzet dio k.č.br. 905/2 zajedno s poljoprivrednim kulturama (25 bresaka, 30 ribizla, 10. šipaka, 4 voćke starosti 3 godine) i k.č.br. 905/6, te joj je u zamjenu u trećem navratu tada dodijeljena k.č.br. 905/7 i istovremeno joj je proširena okućnica uređene stambene zgrade s terasama na teret dijela k.č.br. 904/1 ravnanjem međa i postavljanjem betonskih geodetskih oznaka, koje se i danas nalaze na licu mjesta ukopane i vide se i na priloženoj Preglednoj skici od 9. siječnja 2006. Na taj je način prednica tuženika pokojna Marija Girardi bila konačno uvedena u miran, zakonit i pošten posjed istih nekretnina koje su sa jugozapadne strane bile podzidane betonskim zidom visine 30-50 cm na koji je najprije bila nategnuta na željeznim stupovima žica, a naknadno su postavljeni metalna ograda sa kopljastim šiljcima i željezna klizna ulazna vrata. U vrijeme dodjele predmetnih površina k.č.br. 904/1 i 905 nekretnine su bile upisane kao društveno vlasništvo korisnika Općine Pula, a prednici tužitelja nisu bili upisani kao vlasnici što je u parničnom postupku poslovni broj: P-507/94 na raspravnom zapisniku izjavio svjedok Nadan Perić koji je od 1964. radio kao javni pravobranitelj. Prema tome, nikako ne stoji navod u tužbi tužitelja "da je tuženik sa svojim prednicima bez ikakvog pravnog osnova tužitelju oduzeo posjed njegovih nekretnina na način da je uz zapadnu među nekretnine k.č.br. 904/2 k.o. Medulin, podigao zid sa željeznom ogradom dužine 41 m, a južno uz među nekretnine 253 zgr. i k.č.br. 904/2 podigao zid dužine 27 m...",

već je evidentno da je oduzimanjem dijela nekretnina k.č.br. 905/2 i 905/6 1969. za izgradnju ceste i velikog raskršća prednici tuženika dodijeljena k.č.br. 905/7 i da joj je dodijeljena proširena okućnica na teret k.č.br. 904/1 ravnanjem međa i postavljanjem kamenih geodetskih oznaka prema kojima su izrađeni betonski temelji na koje je postavljena željezna ograda. Na proširenom dijelu okućnice ukopana je vodovodna cijev s kamenim izlivnikom, ukopan je električni vod s rasvjetnim lampama, betoniran i nasipan dio zemljišta, zasađeno je raslinje starije od 35 godina (voćke, agave, palme, masline, smokve, zimzelena ograda od lovora). Na fotodokumentaciji priloženoj spisu ovoga suda poslovni broj: P-507/94 (sl. 11) vidljivi su betonski temelji ogradnog zida postojeći 1979/80 s južne strane u dužini od oko 27 metara i visine 40-50 cm. Kako je tužitelj sa svojim prednicima već više od 40 godina u mirnom, poštenom i zakonitom posjedu dodijeljenog dijela k.č.br. 904/1 unutar ograđene okućnice k.č.br. 253 zgr. i k.č.br. 904/2 (na Preglednoj skici od 9. siječnja 2006. označen crvenom i smeđom bojom), predlaže da se tužitelj odbije sa svojim tužbenim zahtjevom glede uklanjanja ograde i predaje u posjed ograđenog dijela okućnice i ujedno podnosi protužbeni zahtjev da se utvrdi da je sa svojim prednicima dosjelošću stekao pravo vlasništva na dijelu nekretnina tužitelja k.č.br. 904/1 i 905 k.o. Medulin, koja će se površina točno utvrditi geodetskim vještačenjem.

3. U svom odgovoru na protutužbu prvotnog tuženika-protutužitelja, prvotni tužitelj-protutuženik istu osporava, navodeći da su stranke vodile već nekoliko sporova kod Općinskog suda u Puli (poslovni broj: P-507/1994, P-2443/2005 i P-533/2013), a u kojim je postupcima već utvrđeno kako tuženik-protutužitelj nije ispunio zakonske uvjete, odnosno nije udovoljio uvjetu poštenog posjeda kako bi stekao pravo vlasništva dosjelošću.

3.1. Katarina Džin stupila je na mjesto tuženika preinakom tužbe učinjenom na ročištu za glavnu raspravu 19. rujna 2019., s kojom se tadašnji tuženik Mirko Jurkić složio.

4. Obzirom da je tijekom postupka preminuo tužitelj Vincenzo Olivo Aiello 26. veljače 2021. rješenjem o nastavku postupka poslovni broj: P-432/2016-48 od 7. prosinca 2021. predmetni postupak je kao tužiteljica preuzela Caterina Bruno.

5. Tuženica-protutužiteljica je podneskom od 12. veljače 2024. uredila tužbeni zahtjev na način da je tužbenim zahtjevom obuhvatila k.č.br. 904/1 i k.č.br. 905/15, obje k.o. Medulin, u ukupnoj površini od cca. 230 m² te je uz tužiteljicu-protutuženicu kao tuženike navela i nove vlasnike predmetnih nekretnina, a to su: Juro Mandić, iz Medulina, Burle 73A, OIB: 33453397598, Jasna Jularić, iz Medulina, Burle 73A, OIB: 26253597576, Ljiljana Vlah, iz Medulina, Burle 71, OIB: 58860817298, Ivica Boromisa, iz Zagreba, Golobreška I. Odvojak 22, OIB: 13553540513, Branko Boromisa, iz Zagreba, Čateška Ulica 6, OIB: 11376012611, Koin Nekretnine D.O.O., sa sjedištem u Karlovcu, Stanka Vraza 45, OIB: 80476251679, Zef Sokoli, iz Medulina, Burle 45, OIB: 49238454239, Općina Medulin, Medulin, Centar 223, OIB: 70537271639, Sabine Haas, iz Breinterfurt, Anton Nirschl gasse 4, Austrija, OIB: 00352502962, Bojan Vučković, iz Banja Luke, Ilije Garašanina 169, Bosna i Hercegovina, OIB: 92139163747 i Castello Plus d.o.o. sa sjedištem u Medulinu, Burle 73A, OIB: 93002087303.

5.1. Prema odredbi čl. 192. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje: ZPP) tužitelj može sve do zaključenja prethodnog postupka svoju tužbu preinačiti i tako da umjesto prvobitnog tuženika tuži drugu osobu, a prema st. 2. istog članka za preinaku tužbe prema st. 1. ovog članka potreban je pristanak osobe koja treba da stupi u parnicu umjesto tuženika; a ako se tuženik već upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, potreban je i pristanak tuženika.

5.2. Obzirom da se tužiteljica kao protutuženica već bila upustila u raspravljanje o glavnoj stvari, a nije dala svoj pristanak da tuženica kao protutužiteljica umjesto nje tuži gore navedene nove suvlasnike predmetnih nekretnina, ovaj sud nije dozvolio takvu preinaku. Međutim, protutužbeni zahtjev je istim podneskom uređen na način da je tuženica-protutužiteljica navedena kao pravna sljednica prijašnjeg tuženika-protutuženika, te glede novonastale nekretnine k.č.br. 905/15, k.o. Medulin, što ovaj sud ne smatra preinakom u smislu čl. 191. ZPP-a, već uređenjem tužbenog zahtjeva, jer isto ne predstavlja promjenu istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći pa je stoga odlučivao o tako usklađenom protutužbenom zahtjevu.

6. U dokaznom postupku pročitana je cjelokupna dokumentacija sadržana u spisu i to: Izvadci iz zemljišne knjige od 25. ožujka 2016., nalaz i mišljenje Adalberta Horvata iz ovosudnog spisa poslovni broj: P-507/1994 od 10. siječnja 2006., pregledna skica od 9. siječnja 2006., nalaz i mišljenje Adalberta Horvata iz ovosudnog spisa poslovni broj: P-2443/2005 od 16. lipnja 2006., pregledna skica od 14. lipnja 2006., skica lica mjesta od 30. travnja 2001., izvršen je uvid u predmete ovog suda poslovni broj: P-507/1994, P-1459/2014, P-2443/2005 i P-533/2013, pročitani su nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka mjernične struke Krešimira Horvata od 16. studenog 2017., iskazi svjedoka Mirka Jurkića, Ljiljane Vlah, Nadana Perića i Ivana Lorencina te iskaz tuženice.

6.1. Sud nije proveo dokaz saslušanjem tužiteljice jer je tužiteljica sama odustala od tog dokaza obzirom da ona ima samo posredna saznanja od svog pokojnog supruga o predmetu ovog spora, a i ocijenjeno je da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno za donošenje odluke.

7. Tužbeni i protutužbeni zahtjev su neosnovani.

8. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je tužbeni zahtjev tužiteljice za predaju u posjed dijela nekretnina k.č.br. 905 i k.č.br.904/1, k.o. Medulin, u površini od 230 m², na način da tuženica ukloni zid sa željeznom ogradom dužine 41 m koji se nalazi zapadno od međe nekretnine k.č.br. 904/2 na nekretninama k.č.br. 904/1 i k.č.br.905, sve k.o. Medulin, te zid dužine 27 m koji se nalazi južno od međe nekretnina k.č.br. 253/zgr i k.č.br. 904/2 na nekretnini k.č.br. 904/1 i preda u posjed dio protupravno zauzetih nekretnina.

8.1. Predmet ovog spora je i protutužbeni zahtjev tuženice kao protutužiteljice kojim traži da se utvrdi da je sa svojim prednicima pokojnom Marijom Girardi, rođenom Lorencin, pokojnom Vesnom Girardi Jurkić i Mirkom Jurkićem dosjelošću stekla pravo vlasništva istočnog i južnog dijela ograđenih nekretnina označenih kao k.č.br. 904/1 i

k.č.br. 905/15, obje k.o. Medulin, u ukupnoj površini od cca. 230 m², pa da je radi toga tužiteljica-protutuženica dužna trpjeti da se izvrši cijepanje k.č.br. 904/1 i k.č.br. 905/15, obje k.o. Medulin, te formiranje zasebne katastarske čestice, na kojoj je tuženica-protutužiteljica stekla vlasništvo te da je dužna trpjeti da se na temelju ove presude po njezinoj pravomoćnosti nakon formiranja zasebne katastarske čestice izvrši uknjižba prava vlasništva na ime tuženice-protutuženice.

9. U trenutku podnošenja ove tužbe u zemljišnim knjigama ovog suda je kao vlasnik predmetnih nekretnina k.č.br. 904/1 i 905, k.o. Medulin bio upisan pravni prednik tužiteljice, prvotni tužitelj Vincenzo Olivo Aiello. Kao vlasnik nekretnina k.č.br. 253/zgr. i 904/2 k.o. Medulin dio je upisan prvotni tuženik-protutužitelj Mirko Jurkić.

9.1. Na ročištu za glavnu raspravu 19. rujna 2019. na mjesto tuženika stupila je Katarina Džin, obzirom da je nakon podnošenja tužbe postala vlasnicom nekretnina svog oca Mirka Jurkića, prvotnog tuženika.

9.2. Prema podnesku od 12. veljače 2024. tužiteljica je za vrijeme ovog postupka nekretninu označenu kao k.č.br. 904/1 k.o. Medulin prodala Sabine Haas iz Breinterfurt, Anton Nirschlasse 4, Austrija, OIB: 00352502962, u 2/6 dijela; Bojanu Vučkoviću iz Banja Luke, Ilije Garašanina 169, Bosna i Hercegovina, OIB: 92139163747, u 1/6 dijela; Castello Plus d.o.o. sa sjedištem u Medulinu, Burle 73A, OIB: 93002087303 i Jasni Jularić, iz Medulina, Burle 73A, OIB: 26253597576, u 2/6 dijela.

9.2.1. Nekretninu označenu kao k.č.br. 905 (sada dio k.č.br. 905/15) k.o. Medulin je prodao prednik tužiteljice-protutuženice Vicienzo Olivo Aiello, te su na istoj uknjiženi Juro Mandić iz Medulina, Burle 73A, OIB: 33453397598, u 298/7866; Jasna Jularić iz Medulina, Burle 73A, OIB: 26253597576, u 294/7866 dijela; Ljiljana Vlah iz Medulina, Burle 71, OIB: 58860817298, u 1606/7866 dijela; Ivica Boromisa iz Zagreba, Golobreška I. Odvojak 22, OIB: 13553540513, u 165/7866 dijela; Branko Boromisa iz Zagreba, Čateška Ulica 6, OIB: 11376012611, u 165/7866 dijela; Koin Nekretnine d.o.o. sa sjedištem u Karlovcu, Stanka Vraza 45, OIB: 80476251679, u 504/7866 dijela; Zef Sokoli iz Medulina, Burle 45, OIB: 49238454239, u 50/7866 dijela; Općina Medulin, Medulin, Centar 223, OIB: 70537271639, u 3800/7866 dijela; Sabine Haas iz Breinterfurt, Anton Nirschlasse 4, Austrija, OIB: 00352502962, u 142/7866 dijela; Bojan Vučković iz Banja Luke, Ilije Garašanina 169, Bosna i Hercegovina, OIB: 92139163747, u 71/7866 dijela; Castello Plus d.o.o. sa sjedištem u Medulinu, Burle 73A, OIB: 93002087303, u 71/7866 dijela i Jasna Jularić iz Medulina, Burle 73A, OIB: 26253597576, u 142/7866 dijela.

10. Uvidom u predmet ovog suda poslovni broj: P-507/1994 utvrđeno je da se isti vodio između tužiteljice-protutuženice Vesne Jurkić (pravne prednice tuženice) i tuženika-protutužitelja Vicenza Oliva Aiella (pravnog prednika tužiteljice) te je pravomoćnom presudom donesenom u tom postupku od 11. ožujka 2008. (preinačenom presudom Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj: GŽ-2924/2008-2 od 21. prosinca 2009. i presudom i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Rev-x 906/2011-2 od 11. rujna 2014.) utvrđeno da je prednica tužiteljice Marija Girardi (baka tuženice u ovom predmetu) stekla komasacijskim postupkom pravo vlasništva na nekretninama k.č.br. *253 i 904/2 k.o. Medulin, te je odbijen dio njenog tužbenog zahtjeva da se utvrdi da je građenjem i dosjelošću stekla pravo

vlasništva tih nekretnina, a odbijeni su i protutužbeni zahtjev Vicenza Oliva Aiella da mu Vesna Jurkić preda u posjed k.č.br. *253, 904/2 i 904/1 u površini od 205 m², sve k.o. Medulin, te protutužbeni zahtjev kojim je tražio da mu Vesna Jurkić isplati iznos od 2.413.575,40 kuna.

10.1. Uvidom u predmet ovog suda poslovni broj: P-533/2013 (ranije P-2443/2005) utvrđeno je da se isti vodio između tužitelja-protutuženika Vicenza Oliva Aiella i tuženice-protutužiteljice Vesne Girardi Jurkić u kojem je presudom poslovni broj: P-2443/2005 od 20. svibnja 2008. odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za prestanak uznemiravanja prava vlasništva na k.č.br. 904/1 k.o. Medulin, odbijen je protutužbeni zahtjev da se utvrdi da je tuženica dosjelošću stekla vlasništvo dijela nekretnina k.č.br. 904/1 k.o. Medulin po dužini uz istočnu među istih nekretnina širine 8-10 m te da joj tuženik dozvoli cijepanje i upis novoformirane nekretnine u zemljišne knjige, a odbačen je protutužbeni zahtjev da se utvrdi postojanje prava služnosti kolnika na teret k.č.br. 904/1 k.o. Medulin. Glede ovog posljednjeg protutužbenog zahtjeva presuda je ukinuta presudom i rješenjem Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj: GŽ-2889/2009-2 od 27. veljače 2012. te je postupak vraćen na ponovno suđenje. Presudom ovog suda poslovni broj: P-533/2013-65 od 19. prosinca 2013. prihvaćen je protutužbeni zahtjev da se utvrdi postojanje prava služnosti kolnika na teret k.č.br. 904/1 i 905 k.o. Medulin, a u korist k.č.br. *253 i 904/2 k.o. Medulin.

10.1.2. U navedenom je postupku sačinjen nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka mjerničke struke Adalberta Horvata od 16. lipnja 2006. s preglednom skicom od 14. lipnja 2006., koji je i priložen uz odgovor na tužbu, te je identifikacijom na licu mjesta utvrđeno je da se predmetna parcela k.č.br. 904/1 nalazi na lokaciji "Burle" u Medulinu. Identificiran je posjed tuženika na parcelama k.č.br. 905/2, 905/7, .253 zgr. 904/2 i 905 sve k.o. Medulin. Posjed je sa svih strana omeđen betonskim zidovima a u posjed se može ući vozilom i pješice preko 3 postojeća ulaza (portuna) koji su na preglednoj skici istaknuti slovima A, B i C. Posjed tuženika na parcelama k.č.br. 905/2 i 905/7 istaknut je žutom bojom. Posjed tuženika na parcelama k.č.br. *253 i 904/2 istaknut je narandžastom bojom. Posjed tuženika na dijelu parcele k.č.br. 904/1 istaknut je crvenom bojom. Posjed tuženika na dijelu parcele k.č.br. 905 istaknut je smeđom bojom. Predmet prestanka uznemiravanja prava vlasništva u ovoj pravnoj stvari tužitelja predstavlja ulaz (portun) širine 3 m koji se nalazi na parceli k.č.br. 904/1, a koji je na preglednoj skici označen slovom A. Na preglednoj skici je crtkanim linijama označen jedini mogući prolaz sa puta na parceli k.č.br. 905 preko dijelova parcela k.č.br. 905 i 904/1 ukoliko bi tuženik koristio ulaz (portun) označen slovom A za dolazak na svoj posjed. Na dijelu spornog prostora u širini od približno 15 m zapadno od zida i portuna (A) pokošena je trava, dok je ostatak parcele k.č.br. 904/1 pašnjak na kojem se nalazi i nekoliko stabala kao i drvoređ uz ogradni zid. Na preglednoj skici parcela k.č.br. 904/1 odnosno njezin istočni i predmetni dio istaknut je zelenom bojom. Identificirani su i ulazi (portuni) kojima se vozilom i pješice može ući u posjed tuženika, a koji su na preglednoj skici istaknuti slovima B i C. Ulazi (portuni) označeni slovima B i C nalaze se na parceli tuženika k.č.br. 905/2.

10.2. Uvidom u predmet ovog suda poslovni broj: P-1459/2014 utvrđeno je da se isti vodio između tužitelja Vicenza Oliva Aiella i tuženika Mirka Jurkića u kojem je presudom od 12. srpnja 2017. ukinuta služnost prolaza pješke i vozilima na teret k.č.br. 904/1 i 905 k.o. Medulin, a u korist k.č.br. *253 i 904/2 k.o. Medulin. Presudom

Županijskog suda u Slavonskom Brodu, Stalne Službe u Požegi poslovni broj: GŽ-1348/2017-3 od 8. siječnja 2020. ta je presuda potvrđena u cijelosti.

11. Uviđajem i mjerničnim vještačenjem provedenim u ovom postupku po stalnom sudskom vještaku mjernične struke Krešimiru Horvatu identificirane su predmetne nekretnine na licu mjesta te je utvrđeno da se predmetna k.č.br. 904/1 nalazi u mjestu Medulin, ulica Burle, a upisana je u posjedovni list br. 3922 kao oranica upisane površine 5490m² te je uviđajem na licu mjesta identificiran dio k.č.br. 904/1 koji prema navodu tužitelja predstavlja predmet predaje u posjed, kao i k.č.br. 904/2 i k.č.br. *253 u posjedu i vlasništvu tuženika. Posjed tuženika u naravi predstavlja jednu posjedovnu cjelinu ograđenu zidovima sa kućom, pomoćnom zgradom i dvorištem koji se nalazi na dijelu k.č.br. 904/1, 904/2, 905/2, 905/7, *253 i dijelu k.č. 905/3. Na zapadnom zidu posjeda i to na krajnjim lomnim točkama uz sam zid ukopani su betonski konfini, dok se na sredini zida nalazi i portun koji tuženik koristi kao pristup do svojeg posjeda. Prema postojećim skicama mjerenja br. 78 i 162 kojima je formirana okućnica identificirao je granice k.č.br. 904/1, 904/2 i *253 te je utvrdio da se dio posjeda tuženika nalazi na predmetnoj k.č.br. 904/1. Stanje posjeda u novoj izmjeri odgovara skici br. 78, ali stanje posjeda u naravi je prošireno u odnosu na novu izmjeru i skicu br. 78. U preglednoj skici su k.č.br. *253, 904/2, 905/2 i 905/7 prikazane plavom bojom, dok su objekti prikazani sivom bojom. Sporni dio k.č.br. 904/1 prikazan je crvenom bojom, dok je nesporni dio prikazan zelenom bojom. Predmet predaje u posjed prema iskazu tužitelja predstavlja dio k.č.br. 904/1 u posjedu tuženika, unutar zida tuženika prikazanom u preglednoj skici crvenom bojom približne površine 205m².

11.1. Nalaz i mišljenje sudskog vještaka, u kojem su identificirane i prikazane predmetne nekretnine, kao i susjedne nekretnine, sud prihvaća kao stručan i objektivn.

12. Na okolnost posjedovnog stanja predmetnih nekretnina iskazivali su svjedoci Mirko Jurkić, Ljiljana Vlah, Nadan Perić i Ivan Lorencin te tuženica kao parnična stranka.

12.1. Svjedok Mirko Jurkić u svom iskazu navodi da na predmetnu nekretninu dolazi od 1969., kada ju je u posjedu držala pokojna majka njegove supruge Marija Girardi, dok je njegova supruga Vesna posjed nastavila nakon majčine smrti 1997. ili 1998. Navodi da je pokojni otac njegove supruge na tom dijelu nekretnine bio zasadio voćke. Ističe da je 1969. proširena cesta pa im je djelomično oduzet dio te nekretnine. Pojašnjava da je pokojna majka njegove supruge tu zemlju dobila u komasaciji kao zamjenu za nekoliko nekretnina površine oko 4700 m² na području Ševa, koje je naslijedila od oca i na kojima je Agroprodukt sadio voćke. Navodi da je u zamjenu dobila ove nekretnine s kućom koje su tada bile "krš", pa joj je njegov pokojni otac, kao odvjetnik, napisao žalbu na temelju koje je dobiveno područje prošireno na dio oko bunara. Izjavljuje da je u to vrijeme (koncem 1969.) ta nekretnina bila u društvenom vlasništvu. Dodaje da je naknadno oduzet i dio tog novodobivenog zemljišta radi izgradnje ceste, a zauzvrat je na predmetnoj nekretnini napravljen ogradni zid koji se nalazi iza kuće. Napominje da su prilikom oduzimanja tog dijela počupane voćke, dok se dio preostalih voćki osušio zbog nasipavanja zemlje. Tvrdi da nitko prije pokretanja ovog postupka njegovoj supruzi ili njezinoj majci nije osporavao posjed predmetne nekretnine. Pojašnjava da su geodeti prilikom proširenja pomaknuli granicu dodijeljenog zemljišta za metar do metar i pol na nekretninu kod bunara, koja je tada

bila društveno vlasništvo s Općinom Medulin kao korisnikom. Potvrđuje da su njegova punica, supruga, on i kći držali to zemljište unutar zida u mirnom posjedu. Na kraju dodaje da se prije tog zida na istom mjestu nalazila žičana ograda s metalnim stupovima koju je postavio otac njegove supruge.

12.2. Svjedokinja Ljiljana Vlah u svom iskazu navodi da se njena kuća nalazi preko puta ceste od tuženičine, koju poznaje od djetinjstva. Navodi da tužiteljicu i njezinog pokojnog supruga također poznaje, ali da su oni došli naknadno. Ističe da su njezini roditelji 1964. kupili nekretninu i do 1970. koristili 4 metra puta koji je ostavio prethodni vlasnik. Napominje da je njihova kuća bila gotova 1968.. Navodi da je taj put nestao 1970., nakon čega im je rečeno da koriste put preko njive pokojnog Vincenza Oliva Aiela. Glede nekretnine u vlasništvu tuženice, navodi da su njezini pravni prednici ušli u posjed zamjenom nekretnina s Općinom kojoj je trebala zemlja za cestu. Sjeća se da su njezin otac i pokojni djed tuženice Edo Girardi tijekom 1970. i 1971. gradili zid oko okućnice prednika tuženice te im to nitko nije osporavao. Dodaje da je s njima radio još jedan zidar, odnosno da to nisu radili sami. Što se tiče prednika tužiteljice, navodi da je on na predmetnu parcelu došao prije otprilike 15 ili 20 godina te da nikada nije postavljao zahtjeve prema tuženici i njezinim prednicima jer je zatekao opisano stanje. Potvrđuje da su prije izgradnje zida na tom mjestu bili kolci i žičana ograda. Opisuje da se unutar zida nalazi zelenilo koje je održavala obitelj tuženice, a najviše pokojni Edo Girardi, što se vidi i po starosti stabala. Dodaje da je nakon smrti Ede Girardija to održavao otac tuženice, a potom njezin suprug. Navodi da je tužiteljica na nekretninu došla prije 15 do 20 godina, i to otprilike godinu dana nakon što je prvo stigao Vincenzo. Izjavljuje da nema saznanja o parničnom postupku između gospodina Vincenza i obitelji tuženice, već zna samo za postupak između njega i Općine Medulin.

12.3. Svjedok Nadan Perić u svom iskazu navodi da je u vrijeme kada su pravni prednici tuženice stekli predmetne nekretnine bio javni pravobranitelj te zna da su ih dobili u zamjenu za zemlju koju im je općina uzela, ali ne zna točan broj ni oznake tih nekretnina. Ističe da je tuženičina obitelj uvedena u posjed te da je parcela koju su držali u posjedu ograđena zidom. Navodi da zna gdje se nekretnine nalaze i da je više puta bio na terenu, ali tamo sigurno nije bio zadnjih 20 godina. Izjavljuje da se ne sjeća je li ranije na tom dijelu bila nekakva ograda umjesto zida. Dodaje da zbog proteka mnogo godina ne može točno vremenski odrediti kada je obavljena zamjena i kada je tuženičina obitelj ušla u posjed. Potvrđuje da je ogradni zid bio kameni i da ga je gradio djed tuženice Edo Girardi. Navodi da se ne može sjetiti je li taj zid ili ograda već postojala kada je obitelj tuženice dobila zemlju u zamjenu. Pretpostavlja da je bio javni pravobranitelj u vrijeme te zamjene, napominjući da je tu dužnost obnašao od 1964. do 1997. Objašnjava da bi se u to vrijeme na terenu pokazalo što se daje u posjed, no ne zna je li to bilo zavedeno u katastru. Prilikom pokazivanja skice lica mjesta, svjedok pokazuje da je obitelj tuženice u posjed dobila dio označen crvenom bojom, a na pitanje je li dobila nekretninu broj 904/2, ponavlja da je dobila dio označen crvenom bojom. Navodi da bi za pojašnjenje nalaza i mišljenja (prema kojem posjed u naravi premašuje novu izmjeru i skicu broj 78) trebao provjeriti spis javnog pravobraniteljstva. Na kraju ističe da ne može reći je li se znalo točno koliko se kvadratnih metara daje u zamjenu, ali potvrđuje da se na terenu točno pokazala granica, te dodaje da mu nije poznat razlog zašto se obitelj tuženice svih ovih godina nije uknjižila kao vlasnik spornog dijela označenog crvenom bojom.

12.4. Svjedok Ivan Lorencin u svom iskazu navodi da je obitelj tuženice predmetnu nekretninu stekla negdje 1970-ih godina, kada se gradila cesta kod benzinske pumpe i kada im je općina uzela parcelu te im u zamjenu dala ovu predmetnu. Navodi da je zid oko parcele građen davno te se ne može točno sjetiti vremena niti je li građen odmah nakon ulaska u posjed, ali potvrđuje da je to svakako bilo 70-ih godina. Sjeća se da je taj zid, po nalogu djeda tuženice (prvotno navodi tate pa ispravlja), radio zidar s nadimkom Gricko, čijeg se imena ne sjeća. Izjavljuje da ne zna je li na mjestu zida prethodno bila postavljena žičana ograda. Navodi da mu nije poznato je li obitelj tuženice ikada vodila nekakav postupak glede te parcele unutar ogradnog zida. Potvrđuje da poznaje danas saslušanu svjedokinju Ljiljanu Vlah i njezinog pokojnog oca Ljubišu, za kojeg navodi da je kao veliki prijatelj tuženičina djeda pomagao prilikom izgradnje tog zida.

12.5. Tuženica-protutužiteljica Kristina Džin u svom iskazu navodi da su nekretnine koje su predmet ovoga postupka prvotno bile društveno vlasništvo, a njezina baka Marija Girardi rođena Lorencin stekla ih je u postupku komasacije 1964. godine, odnosno prije tuženičina rođenja. Ističe da te nekretnine još kao dijete pamti u ovakvom stanju kakve su i danas. Pojašnjava da je jedan dio nekretnine na istočnoj strani malo izmijenjen jer je oduzet za izgradnju prometnice, ali je to kompenzirano dodavanjem površine do današnjih gabarita negdje 1970. godine, na način da se ta površina dodavala postojećoj zgradnoj čestici. Navodi da je na mjestu današnjeg ogradnog zida prvotno bila postavljena žičana ograda, dok je negdje 1979. ili 1980. godine izveden betonski temelj koji je kasnije postepeno dograđivan i na kojem je postavljena današnja ograda. Tvrdi da se njezinoj pokojnoj baki (preminuloj 2002. godine), njezinoj pokojnoj majci (preminuloj 2012. godine) ili njoj osobno nikada nitko iz bivše Općine Pula ili današnje Općine Medulin nije obratio kako bi osporavao ono što koriste. Pretpostavlja da je tužitelj predmetne nekretnine stekao negdje 1990-ih godina (možda 1993. ili 1994. godine), svakako nakon formiranja Općine Medulin. Napominje da su i ranije i danas, radi zaštite imanja od požara, kosili i održavali dio zemljišta izvan ogradnog zida uzduž cijele ograde, iako su znali da taj dio nije njihov. Dodaje da im se nitko nikada nije protivio niti branio košenje i održavanje tog dijela. Prilikom predočavanja skice s lista 51 spisa pojašnjava da ne održavaju cijelu površinu označenu zelenom bojom, već dio kod ulaza širine 6 do 8 metara, a u donjem dijelu širine 5 do 6 metara. Sjeća se da su tijekom njezina djetinjstva kod bake više puta izlazili mjernici (Herak, Krizmanich, Petretić) radi utvrđivanja zemljišta pripalog komasacijom. Objašnjava da su geodeti izlazili zbog površine oduzete za prometnicu prema benzinskoj postaji te da se kvadratura nije mogla uskladiti s vrijednošću oduzetog zemljišta jer je na njihovom dijelu već bio zasađen voćnjak. Ističe da je u vrijeme oduzimanja tog dijela cijela parcela bila ograđena žičanom ogradom, osim u dijelu pomaknutom za cestu gdje je danas napravljen kameni zid. Na pitanje svog punomoćnika odgovara da je današnja ograda već postojala u vrijeme kada je tužitelj stekao nekretnine, budući da su kovanu ogradu na postojeći zid postavili njezin suprug i ona negdje 1991. ili 1992. godine dok su živjeli s bakom. Navodi da su čemprese i jele uz ogradni zid posadili njezin otac i djed nakon utvrđivanja međe u ljeto 1970. godine. Izjavljuje da tužitelja danas vidi prvi put te da on od stjecanja pa sve do ove tužbe nikada nije tražio uklanjanje ogradnog zida. Na pitanje punomoćnika tužitelja odgovara da je kuća (čija je danas vlasnica) oduvijek pripadala njezinoj baki, napominjući da se u pravo vlasništva ne razumije, ali zna da je baka nekretninu dobila u sudskim sporovima, iako ne zna kada je donesena sudska odluka. Navodi da joj nije poznato da je tužitelj 2005. godine podnio tužbu za prestanak uznemiravanja, ali zna

za postojanje nepravomoćne presude kojom je prihvaćen tužiteljev zahtjev za prestanak prava služnosti. Na upit o broju mjerenja gabarita i proširivanja okućnice odgovara da ne zna točan broj jer je tada imala 5-6 godina, ali potvrđuje da se u više navrata pregovaralo s Općinom Pula oko kompenzacije za oduzeto zemljište i da su tada dolazila spomenuta tri geodeta. Na pitanje kako se njezini prednici do 2009. godine nisu uspjeli upisati u zemljišne knjige kao vlasnici, odgovara da ne zna te da je sve do trenutka kada je sama postala vlasnica vjerovala da njezina baka i majka sa svojim zastupnicima vode pravilnu pravnu bitku.

12.6 Sud je iskaze saslušanih svjedoka ocijenio istinitima jer su iskazivali međusobno suglasno, u skladu sa stanjem na terenu te po ocjeni ovoga suda na objektivan i uvjerljiv način. Imenovani svjedoci koji nisu u srodstvu s tuženicom-protutužiteljicom (Ljiljana Vlah i Nadan Perić) nisu neposredno zainteresirani za ishod ovog postupka, a s obzirom na vrijeme rođenja i činjenicu da žive u predmetnom mjestu (Ljiljana Vlah), odnosno činjenicu da je bio javni pravobranitelj kad su stečene nekretnine prednika tuženice (Nadan Perić), poznate su im pravno relevantne činjenice u ovom postupku, odnosno okolnosti vezane za posjedovno stanje predmetne nekretnine. Isto tako svjedoci nisu sudu ostavili dojam nesigurnosti u iskazivanju, kronološki su istovjetno iskazivali te su njihovi iskazi sudu vjerodostojni.

12.7. Istinitima su ocijenjeni i iskazi svjedoka koji su u srodstvu s tuženicom-protutužiteljicom (otac Mirko Jurkić i rođak Ivan Lorencin), s obzirom na to da su u svom bitnom dijelu iskazivali uvjerljivo, logično te suglasno s iskazima drugih saslušanih svjedoka u pogledu kronologije njihovih saznanja o predmetnim nekretninama. Sud nije posumnjao u istinitost njihovih navoda jer su njihovi iskazi u pogledu ključnih činjenica potkrepljeni drugim dokazima u spisu.

13. Prema odredbi čl. 161. st. 1. ZV-a vlasnik ima pravo zahtijevati od osobe koja posjeduje njegovu stvar da mu je preda u posjed. Pritom, prema odredbi čl. 162. st. 1. ZV-a, da bi u postupku pred sudom ostvario to svoje pravo, vlasnik mora dokazati da je stvar koju zahtijeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovom posjedu. Odredbom čl. 163. st. 1. ZV-a propisano je kako posjednik ima pravo odbiti predaju stvari njezinom vlasniku ako ima pravo koje ga ovlašćuje na posjedovanje te stvari (pravo na posjed).

13.1. Odredbom čl. 18. st. 1. ZV-a propisano je kako je posjed zakonit ako posjednik ima valjani pravni temelj tog posjedovanja (pravo na posjed). St. 3. tog članka propisuje kako je posjed pošten ako posjednik, kad ga je stekao, nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, ali poštenje prestaje čim posjednik sazna da mu pravo na taj posjed ne pripada. St. 5. istog članka određuje kako se posjed smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno.

14. Prije svega valja ukazati da prema citiranoj odredbi čl. 161. i 162. ZV-a pravo zahtijevati predaju u posjed nekretnine ima njezin vlasnik. Kako je tijekom postupka prvotni tužitelj, a dijelom i tužiteljica-protutuženica prodala predmetne nekretnine tako da ista više uopće nije njihov vlasnik, ona nije ovlaštena na ovakvu pravnu zaštitu, jer nije dokazala da je vlasnik predmetnih nekretnina sukladno čl. 162. st. 1. ZV-a.

14.1. Stoga je tužbeni zahtjev tužiteljice-protutuženice neosnovan u cijelosti pa je valjalo isti odbiti u cijelosti te odlučiti kao u toč. I. izreke presude.

15. Nije osnovan ni protutužbeni zahtjev tuženice-protutužiteljice da se utvrdi da je osobno i putem svojih prednika dosjelošću stekla pravo vlasništva istočnog i južnog dijela ograđenih nekretnina označenih kao k.č.br. 904/1 i k.č.br. 905/15, obje k.o. Medulin, u ukupnoj površini od cca. 230 m².

15.1. Naime, presudom poslovni broj: P-2443/2005 od 20. svibnja 2008. odbijen je protutužbeni zahtjev da se utvrdi da je prednica tuženice Vesna Jurkić dosjelošću stekla vlasništvo dijela nekretnina k.č.br. 904/1 k.o. Medulin po dužini uz istočnu među istih nekretnina širine 8-10 m te da joj prednik tužiteljice Vincenzo Olivo Aiello dozvoli cijepanje i upis novoformirane nekretnine u zemljišne knjige, a odbačen je protutužbeni zahtjev da se utvrdi postojanje prava služnosti kolnika na teret k.č.br. 904/1 k.o. Medulin.

15.2. Prema odredbi čl. 333. st. 2. ZPP-a prvostupanjski sud tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi je li stvar pravomoćno presuđena; i ako utvrdi da je parnica među istim strankama pokrenuta o zahtjevu o kojemu je već pravomoćno odlučeno, odbacit će tužbu.

15.3. U ovom konkretnom slučaju, ne radi se o parnici među istim strankama, ali je tuženica u ovom predmetu Kristina Džin singularni sukcesor protutužiteljice u predmetu poslovni broj: P-2443/2005, Vesne Jurkić, svoje majke. Također, radi se o istim nekretninama, odnosno dijelu k.č.br. 904/1 k.o. Medulin, koji je u tom postupku i bio identificiran u nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka mjernične struke Adalberta Horvata od 16. lipnja 2006. s preglednom skicom od 14. lipnja 2006. tako što je u istom navedeno da je "... Posjed tuženika na dijelu parcele k.č.br. 904/1 istaknut je crvenom bojom..." (kako je to i navedeno u toč. 10.1.2. obrazloženja ove presude) i u odnosu na koji je u tom ranijem postupku prednica tuženice-protutužiteljice Vesna Girardi Jurkić tražila da se utvrdi da je dosjelošću stekla vlasništvo dijela nekretnina, opisujući ga "po dužini uz istočnu među istih nekretnina širine 8-10 m". Uspoređujući navedeni nalaz i mišljenje s onim sačinjenim u ovom predmetu, navedenim u toč. 11. obrazloženja ove presude, nesporno je utvrđeno da se radi o istom dijelu predmetne nekretnine. Tek je kasnije došlo do cijepanja spornog dijela na način da se proteže i na k.č. br. 905/15 k.o. Medulin pa je zato tuženica-protutužiteljica istu nekretninu uključila u konačno usklađeni tužbeni zahtjev (prvotni protutužbeni zahtjev postavljen je samo u odnosu na k.č.br. 904/1 k.o. Medulin).

15.4. Prema stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u odluci poslovni broj: Rev 220/92 od 22. travnja 1992. - IO 1994/300 i Rev 1327/12 od 15. veljače 2017. vezanost pravnog slijednika pravomoćnom sudskom odlukom postoji i u slučaju singularne sukcesije, što se obrazlaže time da slijednik ne može steći više prava nego što ga je prije singularne sukcesije imao njegov prednik.

15.5. Dakle, protutužiteljica kao pravna slijednica, a istovremeno i kćer Vesne Jurkić, koja je pravomoćno izgubila prethodno spomenuti spor, nije ovlaštena pokretati novu parnicu jer je veže pravomoćnost spomenute presude iz postupka ovog suda poslovni broj: P-2443/2005.

15.6. Posljedično, neosnovani su i protutužbeni zahtjevi da je tužiteljica-protutuženica dužna trpjeti da se izvrši cijepanje k.č.br. 904/1 i k.č.br. 905/15, obje k.o. Medulin, te

formiranje zasebne katastarske čestice, na kojoj je tuženica-protutužiteljica stekla vlasništvo te da je dužna trpjeti da se na temelju ove presude po njezinoj pravomoćnosti nakon formiranja zasebne katastarske čestice izvrši uknjižba prava vlasništva na ime tuženice-protutuženice.

15.7. Stoga je protutužbeni zahtjev tuženice-protutužiteljice također valjalo odbiti kao neosnovan te odlučiti kao u toč. II. izreke presude.

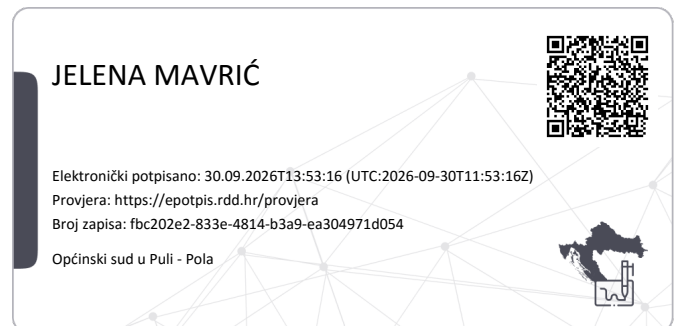
16. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a koja propisuje da sud može, ako su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da jedna stranka naknadi drugoj stranci samo pojedine troškove primjenom čl. 156. st. 1. ovoga Zakona.

16.1. Obzirom da niti jedna od stranaka nije uspjela u ovom sporu, sud je odlučio kao u točki III. izreke.

U Puli, 30. rujna 2026.

Sudac:

Jelena Mavrić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu, u tri istovjetna primjera, u roku od petnaest (15) dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženici po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-ee82e**

Kontrolni broj: **00b57-d09b6-b4cd8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.